

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Krisen er ikke kommet udefra - den har vi selv lavet herhjemme

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: [1938]

Emne: Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Det Kongelige Bibliotek

[Krisen er ikke kommet udefra - den har vi selv lavet herhjemme](#) 3

[Krisen er ikke kommet udefra - den har vi selv lavet herhjemme](#) 4

[Krisen er ikke kommet udefra - den har vi selv lavet herhjemme](#) 5

[Krisen er ikke kommet udefra - den har vi selv lavet herhjemme](#) 6

Særtryk fra Retsforbundets Presse. (1.)

Krisen er ikke kommet udefra — den har vi selv lavet herhjemme!

En omfattende Dokumentation af Uholdbarheden i Regeringens Undskyldninger.

Vor Landbrugsudførsel er steget

fra 1905 med 260 Mill. Kroner
til 1937 med 980 Mill. Kroner

Vort Høstudbytte er steget

fra 1905 med 40 Mill. Afgrodeenheder
til 1937 med 100 Mill. Afgrodeenheder

Vor Produktion skulde give stigende Velstand, men har i Stedet ØGET FATTIGDOMMEN.

HANS HANSENS Tale under den storpolitiske Debat

Under den storpolitiske Debat, der førtes i Folketinget i Tilslutning til 1. Behandling af Finanslovsforslaget, holdt HANS HANSEN, Rorby, paa Retsforbundets Vegne følgende Tale:

DET FORELIGGENDE Finanslovsforslag for 1939-40 adskiller sig ikke nævneværdigt fra sine Forægnere. Det indeholder som sædvanligt en Vrimmel af Opgaver, som Retsforbundet ikke mener er Statsopgaver, og som vi Gang paa Gang har stemt imod.

STIGENDE UDGIFTER — STIGENDE SKATTER.

Forslagets Tendens er den samme som før, nemlig Stigning i Opgaver og Udgifter og dermed stigende Skatter.

Statens Driftsbudget for 1930-31 havde saaledes en samlet Udgift paa 311,1 Mill. Kr., men med dette Forslag er vi naaet op paa 513,9 Mill., altsaa en Stigning paa 202,8 Mill. i disse 9 Aar eller ca. 66 Procent. Budgettet har i Aar omtrent samme Størrelse som Finansloven, men det skal dog bemærkes, at der er faldet ca. 25 Mill. Kr. ud paa en Række forskellige Budgetter, og hele Stigningen, som først og fremmest findes paa Socialministeriets Budget, ses derfor ikke i sin Helhed paa Finansloven. Vi maa vel regne med, at Ekstra-reguleringen paa 11 Mill. af Tjenestemandene kommer igen.

Det er betænkeligt her at odføre denne Stigning i Statsadministrationen en Tanke. Alt tyder jo paa, at den skal fortsættes. I Aabningstalen bebødte Statsministeren nye vægtige Opgaver overfor Arbejdsløsheden, og vi kan altsaa vente en meget stærk Stigning i Statens Udgifter af Aars.

DET OFFENTLIGE TAGER EN TREDJEDEL AF BORGERNES INDTEGTER.

Det bliver ikke bedre ved, at Kommunernes Udgifter stiger i omtrent samme

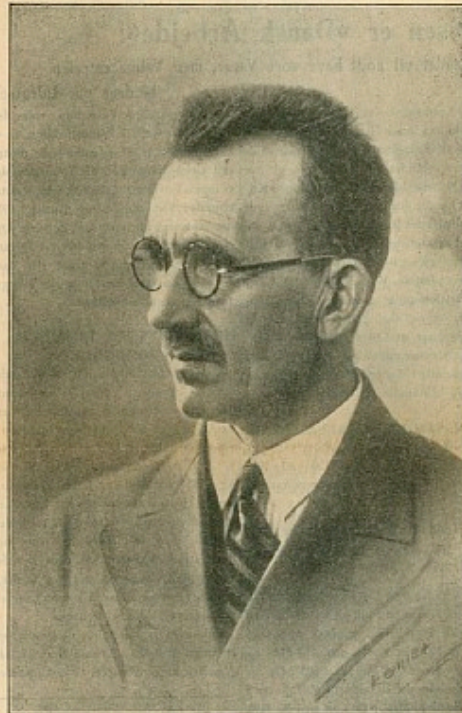
Forhold. Den statsocialistiske Ide fejrer sandelig Triumfer med Hensyn til Opnaaelsen af sit Formaal: at Staten skal have med saa meget som muligt at gøre. Staten har sandelig faaet med meget at gøre, og den bruger mange Penge dertil. Befolkningen maa aflevere ca. en Tredjedel af sin Indtægt til det Offentlige. En Sammenligning af Finanslovens Bruttotoposter viser Omfanget af Statens Administration. Pengesættningen paa Driftsbudgettet er over ca. Milliard Kr., f. Eks. er Statsbanernes Underskud opført med 25,6 Millioner, mens Banernes Bruttoomsætning er ca. 150 Mill., Postvæsenets Overskud 2,2 Mill., mens Omsætningen har været ca. 75 Mill. Kr.

Et Resultat er i hvert Fald opnaaet: Statsadministrationen er vokset ca. 200%. Vi husker, at der i Forsåret blev ansat 85 nye Embedsmænd, men ud over dette er der vist ikke noget, der taler til Fordel for den vægtige Udvidelse af Statsadministrationen.

VI HAR EN SVAG REGERING.

Vi er Vidne til en politisk-økonomisk Udvikling, hvor den Statside, at det Offentlige skal kontrollere, regulere og garantere, prøves, men ikke kan bestaa. Proven. Det er denne Ide, om det tvangs-kollektive, der har spillet Fallit. Det er den, der ryster Staterne i deres Grundvold og undergraver Folkets Tro, Tillid og Kærlighed til Frihed og Demokrati, styrter de demokratiske Regeringer og skaber Spænding mellem Landene ved Afspærringer og Toldpolitik, der fører til Krig og Ulykke. Det er af den Grund, vi ogsaa her i Landet har en svag Regering, svag, fordi den staar magtesløs overfor de Opgaver, der trænger sig paa, fordi Regeringen, som Statsministeren selv sagde det paa Mødet i Ingeniørforeningen, er tomhændet overfor Arbejdsløsheden. —

En og anden var maaske klar over det-

te, men nu Regeringens Chef selv har sagt det, kan der formentlig ikke herske Tvivl om, at Regeringen er hjælpeløs over for det største af alle Spørgsmaal i vor Tid: Arbejdsløsheden. Statsministeren tror saa sikkert ikke mere paa den Politik, der har baaret ham frem til den høje Stilling som Landets Regeringschef. Det har kun ringe Interesse, at der i Dag er nogle Hundredetusinde Vælgere, der staar bag denne Falliterklæring, det giver kun Erklæringen større Vægt.

LANDBRUGET ER IKKE BESKYTTET.

De mange Millioner, der nu skal laanes eller udkrives i Skatter, til Foranstaltninger mod Arbejdsløsheden, vil fremsætte uproduktivt Arbejde paa produktivt Arbejdes Bekostning.

Ved Mødet i Ingeniørforeningen kaldte Statsministeren Landbruget et højt beskyttet Erhverv. Madsen-Mygdal har senere sagt, at det maa være en Spøg, for Land-

bruget kan ikke beskyttes, fordi det faar 50 Procent af sine Produkter afsat paa Verdensmarkedet. Der er ingen Tvivl om, at dette er rigtigt, og Venstre burde drage Lære heraf og kræve alle Ordninger afskaffede. Partiet kan ikke med nogen Kraft kræve, at andre Erhverv skal miste deres Beskyttelse, naar det selv gaar med til Statsstøtte.

Statsministeren sagde ogsaa i Ingeniørforeningen, at Industrien fik ven beskytelse, og han sagde videre, at han ikke havde noget imod, at vi fik nogle flere Soldater. Det viser, hvad vi kan vente i den nærmeste Tid. Mere Industribeskyttelse og flere Soldater. Det arbejdende og forbrugende Folk er sikkert klar over, at dette betyder højere Priser og højere Skatter.

CHRISTMAS MOLLER KAN GAA HJEM OG LÆGGE SIG. Man maa sige, at meget er forandret

I den sidste Aar. Snes Aar. Læser man »Social-Demokraten« nu og sammenligner det med, hvad der blev skrevet før den nuværende »Krisen«, er Forskellen stor. Da blev det raset og svovlet mod Militarismen og Skorstensbarometene. Ja, der er Forskel paa den Tid, da en Redaktor af »Social-Demokraten« maatte gaa ud og pantsatte sin Frakke for at faa Bladet ud og saa nu, hvor Arbejdernes Repræsentanter nyder al venlig Opmærksomhed fra Storiindustrien. Naar Landets betydeligste Repræsentat for Arbejderne lover Beskyttelse og flere Soldater, saa er det en Arbejderpolitik, der bør sættes i Gaa-sejne. Morsomt maa det ikke være for

de Konservative, for naar Socialdemokraterne tager de Konservatives Politik, faar de vel ogsaa deres Stemmer. Christnas Møller kan godt gaa hjem og lægge sig.

HVAD AGTER REGERINGEN AT GØRE?

Det store Spørgsmaal er stadig, hvad agter Regeringen at gøre for at Landets Befolkning paa naturlig Maade kan faa Del i alle de Rigmønstre, som Naturen giver, som Menneskenilde og Ingeniørkunst muliggør, for at Befolkningen kan faa til Livets Behov ved mindre fysisk Slid og Slæb end før?

Krisen er »Dansk Arbejde«!

Udlandet vil godt have vore Varer, men Valutacentralen hindrer vor Udførsel.

Og Landbrugskrisen? Eksisterer den stadig? Ja, saa længe Menstandslove og Statshjælp til Rentebetalinger og Tilskudsordninger anvendes og saa længe vi har 100.000 Arbejdsløse, saa længe har vi Krisen i Landet, og en saadan Tilstand er uholdbar i det lange Løb.

Det er sagt og skrevet saa ofte, at Krisen er kommet til os udefra og at vi selv nu tror derpaa. Vi har Gang paa Gang fra Retsforbandedt gendrevet denne Paastand, og jeg skal gerne endnu engang dokumentere, at Krisen ikke skyldes svægende Afsætningsforhold, ej heller danske Landmænds Udygtighed og heller ikke en dæslig Udygtighed af Landets Jord.

DEN STIGENDE AFSÆTNING.

Afsætningen af vore Landbrugsvarer belyses gennem 5 Perioder: 1901—05, 1910—13 og 1913—17. Som Gennemsnitsværdi udførte vi i

- 1901—05 for 260 Mill. Kr.
- 1910—13 for 340 Mill. Kr.
- 1913—17 for 990 Mill. Kr.

Det fordelte sig for Smør med 75 Mill. kg i 1905, med 90 Mill. kg i 1913 og med 150 Mill. kg i 1937. For Flæsk og Skinke med 75 Mill. kg i 1905, med 120 Mill. kg i 1913 og med 215 Mill. kg i 1937. Og for Æg fordelte det sig med 18 Mill. Snes i 1905, med 20 Mill. i 1913 og med 70 Mill. Snes i 1937.

Der er altsaa intet i Paastanden om, at Udlandet ikke vil have vore Varer, og det er sandsynligt, at Afsætningen vilde have været endnu større, om ikke Valutacentralen havde grebet forstyrrende ind. Siden 1931 har Centralen virket hæmmende paa vor Udførsel. Det er et Faktum at paastaa, at den har virket fremmende. Den Tale gaar over Landet, men kun naar det gøres op i den forrige Kroneværdi, er det muligt at føre en saa utrigtig Paastand frem.

DANMARK ER SAKKET AGTERUD.

Maales vore Import og Eksport i Værdier eller i Vægtenheder eller i Guldvaluta, har der været Tilbagegang i Perioden fra 1931. Valutacentralen har virket skadelig og hæmmende paa vor Samhandel. Vel er Handelen mellem Landene gaaet tilbage i Selvforsynings-Perioden, men Danmarks Andel var i 1931 1,7 Pro-

cent af den samlede Omsætning, mens den i 1937 kun var 1,3 Procent. Altsaa er vi gaaet tilbage, ja, vi er gaaet mere tilbage end Gennemsnittet af alle Lande, og der er ingen Tvivl om, at dette skyldes Valutacentralen, som alle de store Partier i 1931 tog Ansvar for, men som dog alle Oppositionspartier nu har indset var forkert. Det er nu Regeringspartierne, der staar ene med Ansvar for Danmarks Tilbagegang i Verdensomsætningen.

HØSTUDBYTTET ER MERE END FORDOBLET.

Det er altsaa ikke sandt, at Udlandet ikke vil have vore Varer. De her nævnte Tal, som er afrundede, er officielle, viser ogsaa, at vort Høstudbytte er fordoblet i samme Tidrum. I 1905 var Høstudbyttet 40 Mill. Afgrødenheder, i 1913 50 Mill. og i 1937 100 Mill., og i Aar har vi den største Høst, vi nogensinde har haft. Men Høstudbyttet er altsaa mere end fordoblet, samtidig med, at Udførselen af vore vigtigste Landbrugsvarer i Mængde er halveret til 2 Gange saa stort, og regnet i Kroner (som jeg altsaa ikke mener er helt ret) er vort Udførsel tredoblet.

Indførselen af Raastoffer til Landbruget er steget i omtrent samme Forhold, saa Værdien af Landbrugets Overskudsudfø-

rel er omtrent fordoblet, hvilket dokumenterer, at Krisen ikke er kommet udefra.

Danske Landmænds Indtaas i Samfundshusholdningen er uden Sidestykke i Vorden, og det er for en stor Del det stigende Høstudbytte og vore Husdyrs forøgede Ydeevne, som Danmarks Befolkning kan takke for, at vor Samfundskonomi ikke allerede er brudt fuldstændig sammen — for at vor Udførsel i Tyskerne var endnu større og Priserne endnu højere, kan dog vel ikke have forringet vor Stilling.

POLITISKE FEJLGREB ER AARSAG TIL KRISEN.

I samme Tidrum, hvor Landbrugssektoren er ferdoblet, er Befolkningen steget med ca. 30 Procent, Produktion og Afsætning med over 100 Procent. Udviklingen betinger altsaa en langt større Arbejdsløn, maalt i Varer, men i Sædet begrænser man Forbruget med politiske Fejlgreb.

Samtidig med Produktionens Udvikling er Landbrugets Gæld steget katastrofalt. Siden 1909 er den steget regelmæssigt med 100 Mill. aarlig. I de saakaldte gyldne Krigsaar og i Efterkrigsaarene skyldtes Svingningen især Kapitalbeitingen af de stigende Forrentingsmuligheder. Ejendommene steg til det dobbelte og mere, og hvert Ejerskifte forøgede Prioriteterne. —

Aarsagen hertil var især den forføjede Pengepolitik og Inflationen, der er Skyld i, at en stor Part af Landmænd stadig trækker for Kapitalen. Regeringsmagten har Ansvar for dette, og den har Ansvar for Pantstigningen af Jorden.

GÆLDSSPØRGSMÅLET MAA LØSES OG NY PANTSÆTNING FORHINDRES.

Det er derfor dens Pligt at gennemføre en radikal, retfærdig Ordning af det brændende Gældsproblem, men den maa ikke betynde ny Gæld, og derfor maa Jordspørgsmaalet løses. Vi har ofte foresat Forslag om en virkelig Gældsrensning, der kun kan ske i Forbindelse med en effektiv Grundskyldslovgivning. Regeringen har hidtil afvist disse Forslag, men hvad vil den selv? Endnu er den kun rodet med Ordninger, Værefordyrelser, der betyder Støtte til Prioritetsrejser og Befæstelse af de høje Priser paa Ejendommene til ydligere Kapitaltæring. — Derfor er Ordningspolitikken den gennemførte Kapitalisme. Samtidig er ogsaa de alt for høje Priser paa Byggenestaler, hvor Pristallet er helt op til 200, mens Pristallet for Landbrugsvarer er 120 til 130. Mængdefulde Landbrugsbygninger er forfaldne og forældede, her venter Masser af Arbejde, men Omkostningerne er for store.

De forføjede Ordninger.

En skæbnesvanger Fejl, at man ikke lod

Flæskeproduktionen være fri.

Klagerne fra Landbruget har fremkaldt Ordningerne med deres Fordyrelse af Brød, Smør, Mælk, Flæsk, Kød og Sukker. Alle disse Ordninger er desværre mere velmenende end fornuftsbestemte.

Sukkerordningen koster Forbrugerne et halvt Hundrede Millioner aarlig, men det er muligt, at Flæskeordningen er endnu mere taabelig og skadelig for Landbrugets sande Interesser og for Forbrugerne.

Dette Svinemonopol minder om det gamle Studemonopol, som Borger og Adal havde. Nu er det kun Brugerne af Land-

bruget, der har Lov at fede Svin. Svinemonopolet opstod ved, at England nægtede Indførsel af saa meget Flæsk, som England havde Brug for. Deved blev Priserne paa det engelske Marked drevet i Vejret, og de engelske Forbrugere kom til at betale. Havde man ikke benyttet Lejligheden til ogsaa at monopolisere det danske Marked, var Gevinsten for det danske Landbrug sikkert blevet endnu større.

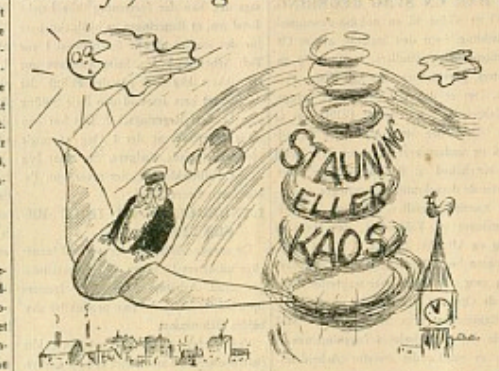
FLÆSK ER LUKSUSSPIS, SAMTIDIG MED AT DET ODELEGGES PAA LAGERENE.

Jeg tror, at der er begaaet en stor og skæbnesvanger Fejl ved, at man ikke lod Produktionen af Flæsken være fri — den store Del af Produktionen, 60 til 70.000 Svin om Ugen, var jo ogsaa under fri Produktion gaaet til England til en forhøjet Pris, der leverede Landmændene en rimelig Fortjeneste, og hvad Hjemmemarkedet ikke kunde aftage, havde været billigt Raastof til en Konserverindustri, som sandsynligt kunde have skaffet Landbrugets nye Markeder.

Naar England aftager 70 til 80 Procent af Flæskeproduktionen til forhøjet Pris, kunde man godt, synes jeg, være saa stor sindet, at man undte Byernes Befolkning Flæsken til en billig Pris, i Sædet for, som det er blevet, at gøre det til Lüksus at spise Flæsk her i Landet, samtidig med, at Flæsken undertiden ligger og slimer paa Slagteriernes Lagre.

Man foretrak at udsætte de danske Forbrugere. Det er knap nok, at danske Landbrugere kan være det bekendt.

Svæveflyvning er Tidens Mode.

Hr. Ståning: — Ja, den sidste Opvind var god, men hvor finder jeg nu en til 1939? Den skal være kraftig, hvis jeg skal holde mig svævende.

FØLGEN AF SMAALIGHED.

Følgen af Monopoler blev Misundelse mellem Landmændene om Sveinckurten. — En udbredt Smughandel med Flask, der vanskeligt kunde forhindres, fordi ingen bryder sig om at være Angivere. — Landbruget maa finde sig i andre Erhvervs Ringeaagt og Statsministerens Spøg. Landbrugets Mænd staar nu med Hatten i Haanden for Regeringen og har ingen Slagkraft i Kravet om andre Monopolers Afskaffelse. Det er her som overalt Følgen af Smaalighed, der ikke spørger om Retfærd, men kun er lagt an paa, hvor meget man selv kan faa. Dette synes at være Landbrugets værste Fjende, det er L. S.-Aanden, der har besat det før saa frie Landbrugs Mænd. Og bedre bliver den Aand vel ikke af, at det ærede Medlem Hr. Hattel og Knud Bach rejser til Rigsbundestævne i Tyskland, der kommer næppe Frihedspulser fra den Kant.

Men Ordningerne er ikke alene moralsk forkastelige, men ogsaa økonomisk betydningsløse for et Erhverv, der som Landbruget kun afsætter en Femtedel af sin Produktion paa Hjemmemarkedet.

SYSTEMET ER LANDBRUGETS FJENDE.

Efter en nægens Opgørelse, der for ny lig er foretaget af en Regnskabskonsulent, har alle disse Ordninger og Foranstaltninger bragt Landbruget en økonomisk Hjælp fra andre Samfundslag paa gennemsnitlig 34 Millioner Kr. aarlig de sidste 4 Aar, eller ca. 150 Kr. pr. Landbruger, hest medregnet baade Sukkerordningen, Tilskud til Rentebetaling og Grundforberedelsesloven, af disse 150 Kr. har det store Landbrug selvfølgelig faaet den store Part. — Det er kun en ringe Hjælp til Renter og Skatter. — »Men der er dog Fænge i disse Foranstaltninger,« hører man. Vort Eksporterhverv betynder sig imidlertid for mange Gange dette Beløb af den beskyltede og monopoliserede Hjemmeindustri. — Derfor er hele dette System Landbrugets Fjende.

Vort høje Omkostningsniveau kan vi især takke vore Toldtaster og Valutaordning for. Forlangt er det erkendt fra alle Sider, at Valutacentralen foedyrer de Varer, vi indfører fra Udlandet.

EKSSPORT SÆTTER ARBEJDE I GANG.

I Kraft af Indførselsbegrensningen forhøjes Priserne paa Hjemmemarkedet — det fortæller her det samme som i England, hvor Begrensningen af Indførslen forhøjer Prisen paa Flask. Vore formindskede Køb i Udlandet formindsker automatisk vort Eksport. Køb i Udlandet er Forudsætningen for Eksport, derfor er Imperiet den vigtigste, den er Nøglen til Samhandelen og Igangsatseren for Arbejdet i Eksportindustrien samtidig med, at Importen skaber Sundhed og Konkurrencedygtighed i den hjemlige Industri.

DET NYTTER IKKE AT HOLDE VARERNE UDE.

Siden 1929 er i Eks. vor Import af Beklædningsgenstande og Manufaktur nedskåret med ca. 100 Millioner Kr. Udlandets Købere overfor danske Varer er derved nedsat, med 100 Millioner, og

Følgen maa blive forringet Eksport i Mængde og Pris. Først hæmmer man ved høje Toldtaster Importen af de Varer, som især vore Afgiverlande af Landbrugsvarer sælger os. Saaledes er i Eks. Manufaktur, Fodtøj, Glas, Porcelæn, Papir m. m. fordyret med fra 20 til 100 Procent af Indkøbsprisen, dernæst formindsker man Importen yderligere gennem Valutacentralens Restriktioner. Og saa siger Regeringen endda, at Valutacentralen opretholdes for at sikre Landbrugssektoren. Dette er Ord uden Mening. Men Indførsel af Færdigvarer skaber Arbejdsløshed, siger man. — Se, trods dette, at Importbegrensningen er drevet omtrent til sit yderste, er de Arbejdsløses Tal stadig omkring de 100.000. Det nytter altsaa ikke at spørre for Færdigvarer som Middel mod Arbejdsløshed. Vi maa derfor spørge: Agter Regeringen at gaa andre Veje end de hidtil fulgte? Eller ligger der i Statsministerens Udtalelse om Tomhændethed en Erkendelse af, at Regeringen ogsaa er blevet klar over, at Arbejdsløshed ikke kan bekæmpes ved at lindre, at Færdigvarer kommer ind i Landet.

DE STORE BEFOLKNINGSINTERESSE ER FRIHEDEN.

Bønder og Arbejdere har fælles Interesse i at faa ophævet alle Spørringer. Dette er en skadelig og farlig Lære, man i de senere Aar har søgt at oplære Arbejderne i, dette, at Arbejderne skulde være Modstandere af fri Konkurrence og naturlig Prisdannelse.

Det er slemt nok, at Udlandet lægger Handelen Hindringer i Vejen; men det er meget meget farligere, at vor egen Regering indsnævrer vort Import af misforstaaede Beskæftigelsesgrunde og derved kommer til at kvæle vort Eksport. Og det er tragisk, at Systemet her i Landet opretholdes ved Støtte af Landbrugere og Arbejdere; thi den Haandfuld Storfabrikker, der maaske kan se deres Fordel i at bevare dette System, betyder jo intet i Forhold til det store almene Folk, hvis Interesser maa være Frihedens, med Afskaffelse af alle Særinteresser.

Danske Landmænd har ikke Hjælp eller Støtte nødvendigvis fra andre Erhverv, men kun Frihed til at købe billigt muligt og til at udnytte enhver Afsetningsmulighed, saa kan det selv.

BØNDER OG ARBEJDERE MAA FINDE HINANDEN.

Maaske danske Bønder og Arbejdere finde hinanden i Enighed om at vælte Monopolsystemet, saa er den værste Hindring ryddet af Vejen. Saa har vort Land skabt Betingelser for, at der kan blive Orden i vort eget Hus, og det er en virkelig, ja, den eneste Nationalpolitik, vi kan og bør føre. Kan vi skabe den størst mulige Tilfredshed indadtil og vise Verden et venligt Ansigt udadtil, saa er Betingelsen til Stede for, at det nationale Sindelag, udsprunget af Kærlighed til vort Land, kan vokse. Her kan vort Land øve sin Iadsats i Fredens Syssel. Kun en Samfundsordning paa Ligerettens Grund med fælles Ejendomsret til alt, hvad Gud eller Naturen har givet os og Privatejendomsret til Arbejdsløn for den enkelte, kan dette kan sikre Kultur, Frihed og Selvstændighed, og kun dette kan sikre Folkestyrets Bestaan.

Mr. Stauning har begyndt Vintersnningen.

KONSERVATISMENS TENDENTIOSE AGITATION.

Jeg tror, at vi skal holde os fri for chauvinistisk Højstemthed og erkende, at vi ikke har militære Opgaver nogen af os. Vi har set i den sidste Maaned en lille Støt i Europa, dog fire Gange saa stor som Danmark i Folketal, havde opbygget et Militærberedskab, stort og efter moderne Metoder. Denne Støt blev overhovedet ikke spurgt, da dens Skæbne skulde afgøres. Der er ikke, synes jeg, Grund til at kræve flere Soldater. Og jeg synes, det er farligt, usmageligt og hysterisk at se den konservative Presse i denne Tid gaaende tendentiøst drive sin Agitation mod Indenrigsministeren — jeg staar ikke her for at loevare ham, det plejer han selv at gøre. Men jeg vil udtale en Fordømmelse af den Maade at drive Militæragitation paa.

EN GIFTGASFARE I KØBENHAVN?

Maa jeg med det samme benytte Lejligheden til at stille et enkelt Spørgsmaal til den højterrede Indenrigsminister. »I 1937 blev der skrevet en Pjece af Dr. phil. Stig Veibel med Titel »Kan Kloakeret paa Islands Brygge betyde en Giftgaskatastrofe for København?« — Denne Pjece vakte en vis Opmærksomhed og blev anmeldt stort i »Politiken«. Det er blevet mig meddelt, at Ministeren har faaet Henvendelse — velsagtens foranlediget af denne Pjece — angaaende Kloakerholdningen paa Islands Brygge, fra Kvindernes Liga for Frihed og Fred, fra Foreningen »Altid mere Krig«, fra de antimilitaristiske Paxeter og fra »Kristelig Fredsforbund«. Jeg vil gerne bede den højterrede Minister om Svar herpaa.

ORDEN I VORT HUS!

Vi skal føre Nationalpolitik. Vi skal holde Orden i vort eget Hus. Det er den bedste Nationalpolitik. Vi skal bygge Landet i Hojden med Fredens Arbejde, ikke med Pigtraad og Kanoner, men saadan, at vore Naboer ikke kan tvivle paa vore Hensigter, og saadan, at Landets Befolkning kan vokse sammen i Samarbejde og Kærlighed til alt, hvad der er dansk.

Vi vil give Folket et Fædreland. Na ejes Landet af nogle faa Medborgere, der ved enhver Lejlighed taler højstemt om Fædrelandskærlighed, og som forlanger, at dem, der intet ejer af Landet, skal ofre Livet for det. Dette er en Kænter, Giv Folket, hele Folket sit Fædreland, den Jord, hvore det er født og opvokset, og som det ene har Krav paa, da skal Nationen nok vide til enhver Tid frivilligt at staar sammen mod de Fæder. der udefra skulde true vort lille Land.

Orden i Huset indadtil, et venligt, absolut fredeligt Ansigt udadtil, det er vort bedste Værn og den bedste Maade, hvorpaa vi kan hindre, at Ilden fanger i vort lille straaetke Hus.

Danmarks Retsforbund

kræver

- Retten sat over Magten.
- Arbejdsløshedens Ophævelse og Varnernes Billiggørelse.
- Samfundsskabte Værdier i Samfundets Kasse.
- Afskaffelse af Rentebetaling paa falsk Kapital.
- Produktionens og Handelens Rigtgørelse.
- Ophævelse af uretfærdig Beskatning af Arbejde og Opsparing.
- Social Ligeret for alle.

Den socialistiske Tankegang bør bekæmpes

VERDEN OVER raader i Dag den socialistiske Tankegang. Socialismen udformede det Dogme, at Produktionsmidlerne skulde overgaa til Samfundet, og dette betød i Praksis, at Staten overtager eller kontrollerer større og større Dele af Erhvervslivet. Staten blev den Afgud, der kunde klare alt, og som derfor ogsaa kunde stille mægtige Krav til Individet. Og disse Krav er efterhaanden ikke blot blevet stillet paa det rent økonomiske Omraade, men ogsaa, hvor det gælder den Del af Kulturen, hvor Aandslivet rører sig stærkest.

Verden over hersker det socialistiske Dogme: I Tyskland finder vi Nationalsocialismen, der blot er en Videreførelse af den marxistiske Drøm om det store, aklasseløse Statsamfund. De samme Tilstande hersker i Italien, og i Rusland, hvor Troen paa Staten, personificeret i en enkelt Færerskikkelse, fejrer sine beklagelige Triumfer.

Men ogsaa de demokratiske Lande er socialistisk inficeret. Roosevelts Politik er praktisk Socialisme. Ja, selv

i de nordiske Lande kappes alle Særinteresser om at naa frem til det store økonomiske Nul: Staten.

Og man kan sikkert, uden at være Profet, forudsige, at den socialistiske Tankegang før eller senere vil skabe Diktaturet, hvis den faar Lov til at leve længe nok i Landet.

Hvor paradoksalt det end kan lyde, saa har man Lov til at hævde, at det i Virkeligheden var Karl Marx og Engels, der lagde Grunden til den tyske Nazisme og den italienske Fascisme.

Kan den socialistiske Stat bestaa? Kan de socialistiske Trillinger: Nazismen, Fascismen og Kommunismen bevare Livet? Nej! Afgjort nej! De vil falde før eller senere, thi de er ikke i Pagt med det naturlige Menneskeliv, og de kræmper dybt en af Menneskets stærkeste Følelser, den menneskelige Retssans, der vel for en Tid kan dysses i Søvn, men en Dag vil blive vakt hos de undertrykte.

Nazismen, Kommunismen og Fascismen vil forgaa. Men hvad vil der komme efter den unaturlige Socialisme? Ja, det er givet, at skal der ska-

bes No, Harmoni i et Samfund, da gaaar man det kun ved en Retspolitik, der giver: *Lige Ret for alle!*

Vi, her i Danmark, bør være saa kloge, at vi forstaar at lytte til Historiens Tale. Vi maa sætte Ind, saa vi bremser den socialistiske Udvikling. Vi bør anvende al vor Kraft paa at skabe en Politik, der giver: Lige Ret til Jorden Lige Ret til det fulde Udbytte af vort Arbejde, lige Ret til at deltage i vort Lands Styrelse. Imod det socialistiske Tvangssystem maa sættes menneskelig Frihed, der kun er begrænset af Retfærdighed.

Vilh. Johnsen.

Frygt for at fremkalde det katastrofale.

De mægtige Herrer største Fjende er den frie Tanke og Ordet. De knægtler alt i den Retning, fordi det støtter hen er en Livsbetingelse for dem. De ved saa udmærket godt, at deres Handlinger langtfra kan staa for Lov og Kritik. De er faktisk mere bange for alt det, end alle andre er for Giftens og Bomben.

Tanken og Ordet er de mest frygtede og aaalodes de stærkeste Vaaben Menneskene raader over, hvis de blot bruger dem rigtigt. Tanken og Ordet *saaer nemlig en Sæd, som af sig selv vokser og marcherer over alle Grænser.*

Der maaes til Forsigtighed i de smaa Lande, der for alt i Verden ikke vil irritere de store og mægtige, man hjælper aaalodes i al Enfoldighed med til at hemme det eneste, der kan, maa og skal redde Menneskeheden fra dens Fornedelse og aandelige Undergang.

Forsigtigheden! Hvad kan faa for den? Maake kun lidt mild Foragt! Henriette Brül.

DEN STØRSTE Modstander

De totalitære Stater, trods al deres Fremgang og Succes, har alligevel en højt frygtet Fjende. Det er ikke i og for sig de demokratiske Lande med deres Regeringer i Spidsen; disse hælder forøvrigt i mangt et Tilfælde til en beslægtet Anskuelse og er dertil meget forsigtige og maadeholdende af

Retsforbundet vil ophæve den sociale Uretfærdighed, der er Grundsaagen til Samfundets Nød og Vaaskeligheder.

Retsforbundet vil gøre arbejdstjente Indtægter skattefri og lade de Mennesker, der nyder Særfordele i Samfundet, bære Samfundets Udgifter.

Retsforbundet vil ophæve Afgifter og Skatter, som hviler paa Forbrug, fordi de hæmmer Produktionen og skaber Arbejdsløshed og Dyrtid.

Den Dag, Retsforbundets Krav gennemføres, vil der skabes Mulighed for lønende Arbejde for alle. Landbrugskrisen vil ophøre. Rentebetalningen bliver et ukendt Begreb og alle vil faa lige Adgang til Livets Goder.

Livsløkke og Tryghed for de Mennesker, der lever nu, og for de Slægter, der kommer, er mere værd for os end Rentebetalningen paa den falske Guld, der nu tynges Samfundet.

Retsforbundet vil give Befolkningen Tro og Haab paa Fremtiden og drage alle gode Kræfter ind i det fri Samarbejde for Ophbyggelsen af et sundt og stærkt Samfund.

Sæt Dem derfor ind i hvorledes Retsforbundet vil gøre dette

Vejen FREM

ER RETSFORBUNDETS

største og bedste Ugeblad

- Det bringer mere Stof end noget andet Retsstats-Ugeblad.
- Her mødes Bevægelsens bedste Skribenter.
- Her gives udførlig Besked om Retsforbundets Indsats paa Rigsdagen.
- De udenrigspolitiske Begivenheder omtales udførligt og sagligt.
- I hver Numer bringes satiriske Tegninger og muntre Vers.
- Vejen FREM bringer hver Uge noget, der angaar Dem.

60 Øre Resten af Aaret

Navn: .....

Stilling: .....

Adresse: .....

Benyt denne Kupon!

Klip her

Sæt X ved det ønskede.

Uden Forpligtelse eller Udgift fra min Side ønsker jeg tilsendt oplysende Pjecer om Retsforbundets Ideer.

Jeg ønsker at indmelde mig i Retsforbundet.

Navn _____ Stilling _____

Adresse _____

Poststation _____

Udgivet af Retsforbundets Presse, Valdemarsgade 17, Kbhvn. V. Redaktør: J. Lindskov Hansen. O. Møllers Bogtrykkeri, København.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk